

Smjernice

Smjernice 2/2020 o članku 46. stavku 2. točki (a) i članku 46. stavku 3. točki (b) Uredbe 2016/679 za prijenose osobnih podataka između tijela javne vlasti i javnih tijela EGP-a i izvan EGP-a

Verzija 2.0

Donesene 15. prosinca 2020.

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Povijest verzija

Verzija 2.0	15. prosinca 2020.	Donošenje Smjernica nakon javnog savjetovanja
Verzija 1.0	18. veljače 2020.	Donošenje Smjernica za javno savjetovanje

Sadržaj

1.	Općenito	5
1.1	Svrha	5
1.2	Opća pravila primjenjiva na međunarodne prijenose	5
1.3	Definicija tijela javne vlasti ili javnog tijela	6
2.	Opće preporuke za odgovarajuće zaštitne mjere u skladu s člankom 46. stavkom 2. točkom (a) i člankom 46. stavkom 3. točkom (b) GDPR-a	7
2.1	Svrha i područje primjene.....	7
2.2	Definicije	8
2.3	Načela zaštite podataka	8
2.3.1	Načelo ograničenja svrhe	8
2.3.2	Načelo točnosti i smanjenja količine podataka	8
2.3.3	Načelo ograničenja pohrane	9
2.3.4	Sigurnost i povjerljivost podataka	9
2.4	Prava ispitanika	9
2.4.1	Pravo na transparentnost.....	9
2.4.2	Prava na pristup, ispravak, brisanje, ograničenje obrade i prigovor	10
2.4.3	Automatizirano pojedinačno donošenje odluka	11
2.4.4	Pravo na pravnu zaštitu	11
2.4.5	Ograničenja prava ispitanika	11
2.5	Ograničenja daljnjeg prijenosa i dijeljenja podataka (uključujući otkrivanje i pristup vlade)	11
2.6	Osjetljivi podaci.....	13
2.7	Mehanizmi pravne zaštite.....	13
2.8	Mehanizmi nadzora	15
2.9	Klauzula o raskidu	16
3.	Posebne informacije o članku 46. GDPR-a	17
3.1	Posebne informacije o pravno obvezujućim i provedivim instrumentima – članak 46. stavak 2. točka (a) GDPR-a	17
3.2	Posebne informacije o administrativnim dogovorima – članak 46. stavak 3. točka (b) GDPR-a	17
4.	Postupovna pitanja.....	19

Europski odbor za zaštitu podataka,

uzimajući u obzir članak 70. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu „GDPR“),

uzimajući u obzir Sporazum o EGP-u, posebno njegov Prilog XI. i Protokol 37., kako su izmijenjeni Odlukom Zajedničkog odbora EGP-a br. 154/2018 od 6. srpnja 2018.¹,

uzimajući u obzir članke 12. i 22. svojeg poslovnika,

DONIO JE SLJEDEĆE SMJERNICE:

---

¹ Upućivanja na „države članice” u ovim smjernicama treba tumačiti kao upućivanja na „države članice EGP-a”.

1. OPĆENITO

1.1 Svrha

1. Ovim se dokumentom nastoje pružiti smjernice o primjeni članka 46. stavka 2. točke (a) i članka 46. stavka 3. točke (b) Opće uredbe o zaštiti podataka (GDPR) o prijenosima osobnih podataka od tijela javne vlasti i javnih tijela EGP-a (dalje u tekstu „javna tijela“) javnim tijelima u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, u mjeri u kojoj oni nisu obuhvaćeni zaključkom o primjerenosti koji je donijela Europska komisija². Javna tijela mogu odabrati hoće li primjenjivati te mehanizme koji se u GDPR-u smatraju prikladnijima s obzirom na njihovu situaciju, ali se mogu osloniti i na druge relevantne alate kojima se osiguravaju odgovarajuće zaštitne mjere u skladu s člankom 46. GDPR-a.
2. Svrha je smjernica naznačiti očekivanja Europskog odbora za zaštitu podataka (EDPB) o zaštitnim mjerama koje je potrebno uspostaviti pravno obvezujućim i provedivim instrumentom između javnih tijela u skladu s člankom 46. stavkom 2. točkom (a) GDPR-a ili, podložno ovlaštenju nadležnog nadzornog tijela, odredbama koje treba uključiti u administrativne dogovore između javnih tijela u skladu s člankom 46. stavkom 3. točkom (b) GDPR-a.³ EDPB snažno preporučuje strankama da se koriste smjernicama kao referencom u ranoj fazi planiranja sklapanja ili izmjene takvih instrumenata ili dogovora.⁴
3. Smjernice treba tumačiti zajedno s ostalim prethodnim radom EDPB-a (uključujući dokumente koje je odobrio njegov prethodnik, Radna skupina iz članka 29.⁵ („WP29“)) povezanim sa središnjim pitanjima teritorijalnog područja primjene i prijenosa osobnih podataka u treće zemlje⁶. Smjernice će se pregledati i prema potrebi ažurirati na temelju praktičnog iskustva stečenog primjenom GDPR-a.
4. Ovim smjernicama obuhvaćeni su međunarodni prijenosi podataka između javnih tijela u različite svrhe administrativne suradnje obuhvaćene područjem primjene GDPR-a. Posljedično i u skladu s člankom 2. stavkom 2. GDPR-a, njima nisu obuhvaćeni prijenosi u području javne sigurnosti, obrane ili državne sigurnosti. Nadalje, ne bave se obradom i prijenosom podataka koje provode nadležna tijela u svrhu kaznenog progona jer je to uređeno posebnim instrumentom, Direktivom o zaštiti podataka pri izvršavanju zakonodavstva⁷. Konačno, smjernice su usmjerene samo na prijenose između javnih tijela i ne obuhvaćaju prijenose osobnih podataka od javnog tijela privatnom subjektu ili od privatnog subjekta javnom tijelu.

1.2 Opća pravila primjenjiva na međunarodne prijenose

---

² Na primjer, japanska javna tijela koja nisu obuhvaćena Odlukom o primjerenosti u pogledu Japana jer se njome obuhvaćaju samo organizacije iz privatnog sektora.

³ U ovim se smjernicama pojam „međunarodni sporazumi“ upotrebljava za upućivanje na pravno obvezujuće i provedive instrumente u skladu s člankom 46. stavkom 2. točkom (a) GDPR-a i administrativne dogovore u skladu s člankom 46. stavkom 3. točkom (b) GDPR-a.

⁴ U članku 96. GDPR-a navodi se da sporazumi koji su sklopljeni prije 24. svibnja 2016. ostaju na snazi dok ih se ne izmijeni, zamijeni ili stavi izvan snage.

⁵ Radna skupina tijela EU-a za zaštitu podataka osnovana na temelju članka 29. Direktive o zaštiti podataka 95/46/EZ.

⁶ Vidjeti Radna skupina iz članka 29., Referentni dokument o primjerenosti (WP254 rev.01, koji je odobrio EDPB 25. svibnja 2018.), Smjernice EDPB-a 2/2018 o odstupanjima iz članka 49. Uredbe 2016/679 i Smjernice EDPB-a 3/2018 o teritorijalnom području primjene GDPR-a (članak 3.).

⁷ Direktiva (EU) 2016/680 od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka.

5. U skladu s člankom 44. GDPR-a, izvoznik podataka koji prenosi osobne podatke trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama mora, uz usklađenost s poglavljem V. GDPR-a, ispunjavati i uvjete iz drugih odredbi GDPR-a. Konkretno, svaka aktivnost obrade mora biti u skladu s načelima zaštite podataka iz članka 5. GDPR-a, zakonita u skladu s člankom 6. GDPR-a te sukladna članku 9. GDPR-a u slučaju posebnih kategorija podataka. Stoga se mora primijeniti test u dva koraka: prvo, pravna osnova mora se primjenjivati na obradu podataka kao takvu, zajedno sa svim relevantnim odredbama GDPR-a; u drugom je koraku potrebno postupati u skladu s odredbama poglavlja V. GDPR-a.
6. Člankom 46. GDPR-a određeno je da *ako nije donesena odluka na temelju članka 45. stavka 3., voditelj obrade ili izvršitelj obrade trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji osobne podatke mogu prenijeti samo ako je voditelj obrade ili izvršitelj obrade predvidio odgovarajuće zaštitne mjere i pod uvjetom da su ispitanicima na raspolaganju provediva prava i učinkovita sudska zaštita*. Takve odgovarajuće zaštitne mjere mogu se predvidjeti pravno obvezujućim i provedivim instrumentom između javnih tijela (članak 46. stavak 2. točka (a) GDPR-a) ili, podložno ovlaštenju nadležnog nadzornog tijela, odredbama koje treba uključiti u administrativne dogovore između javnih tijela koji uključuju ostvariva i učinkovita prava ispitanika (članak 46. stavak 3. točka (b) GDPR-a). Kako je pojasnio Sud Europske unije (Sud EU-a), takvim odgovarajućim zaštitnim mjerama mora se moći osigurati da ispitanici čiji se osobni podaci prenose uživaju razinu zaštite koja je u osnovi istovjetna onoj koja je zajamčena unutar EGP-a.⁸
7. Osim tog rješenja i u slučaju njegova izostanka, u članku 49. GDPR-a navodi se i ograničen broj posebnih situacija u kojima se mogu obavljati međunarodni prijenosi podataka kada Europska komisija ne donese zaključak o primjerenosti⁹. Konkretno, jednim izuzećem obuhvaćeni su prijenosi koji su nužni iz važnih razloga od javnog interesa priznatih pravom Unije ili pravom države članice kojem podliježe voditelj obrade, uključujući duh uzajamnosti međunarodne suradnje¹⁰. Međutim, kako je objašnjeno u prethodnim smjernicama EDPB-a, odstupanja predviđena člankom 49. GDPR-a moraju se usko tumačiti i uglavnom se odnose na aktivnosti obrade koje su povremene i ne ponavljaju se¹¹.

1.3 Definicija tijela javne vlasti ili javnog tijela

8. GDPR-om se ne definira što predstavlja „tijelo javne vlasti ili javno tijelo”. EDPB smatra da je taj pojam dovoljno širok da obuhvati i javna tijela u trećim zemljama i međunarodne organizacije.¹² U odnosu na javna tijela u trećim zemljama, pojam se utvrđuje u skladu s domaćim pravom. U skladu s time, javna tijela uključuju državna tijela na različitim razinama (npr. nacionalna, regionalna i lokalna tijela), ali mogu uključivati i druga javnopravna tijela (npr. izvršne agencije, sveučilišta, bolnice itd.).¹³ U skladu s člankom 4. stavkom 26. GDPR-a, „međunarodna organizacija” odnosi se na organizaciju i njezina podređena tijela uređena međunarodnim javnim pravom ili bilo koje drugo tijelo koje su sporazumom ili na temelju sporazuma osnovale dvije zemlje ili više njih.

---

⁸ Sud Europske unije, predmet C-311/18, Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland i Maximilliana Schremsa („Schrems II”), t. 96.

⁹ Za dodatne opće informacije o članku 49. i njegovu međudjelovanju s člankom 46. vidjeti Smjernice EDPB-a 2/2018 o odstupanjima iz članka 49. Uredbe 2016/679.

¹⁰ Vidjeti Smjernice EDPB-a 2/2018 o odstupanjima iz članka 49. Uredbe 2016/679, str. 10.

¹¹ Vidjeti Smjernice EDPB-a o odstupanjima iz članka 49. Uredbe 2016/679, str. 5.

¹² Vidjeti i uvodnu izjavu 108. GDPR-a.

¹³ Vidjeti, na primjer, definiciju „tijela javnog sektora” i „tijela uređenog javnim pravom” u članku 2. stavcima 1. i 2. Direktive 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 345, 31.12.2003., str. 90.).

9. EDPB podsjeća na to da se primjenom GDPR-a ne dovode u pitanje odredbe međunarodnog prava, kao što su odredbe kojima se uređuju povlastice i imuniteti međunarodnih organizacija. Istodobno je važno podsjetiti na to da svako javno tijelo EGP-a koje prenosi podatke međunarodnim organizacijama mora poštovati pravila GDPR-a o prijenosima trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama.¹⁴

2. OPĆE PREPORUKE ZA ODGOVARAJUĆE ZAŠTITNE MJERE U SKLADU S ČLANKOM 46. STAVKOM 2. TOČKOM (a) I ČLANKOM 46. STAVKOM 3. TOČKOM (b) GDPR-A

10. Za razliku od članka 26. stavka 2. Direktive 95/46/EZ, člankom 46. GDPR-a predviđaju se dodatne odgovarajuće zaštitne mjere kao alati za prijenose između javnih tijela:
- (i) pravno obvezujući i provedivi instrument, članak 46. stavak 2. točka (a) GDPR-a ili
  - (ii) odredbe koje treba uključiti u administrativne dogovore, članak 46. stavak 3. točka (b) GDPR-a.

Ti instrumenti i dogovori mogu biti bilateralne ili multilateralne prirode.

11. U sljedećem odjeljku navode se neke opće preporuke kojima se pomaže osigurati da pravno obvezujući instrumenti ili administrativni dogovori (dalje u tekstu „međunarodni sporazumi“) između javnih tijela budu u skladu s GDPR-om.
12. Iako se u članku 46. i uvodnoj izjavi 108. GDPR-a ne spominju jamstva koja treba uključiti u takve međunarodne sporazume, uzimajući u obzir članak 44. GDPR-a¹⁵ i nedavnu sudsku praksu Suda EU-a¹⁶, EDPB je sastavio popis najmanjih zaštitnih mjera koje treba uključiti u međunarodne sporazume između javnih tijela obuhvaćenih člankom 46. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 46. stavkom 3. točkom (b) GDPR-a. Cilj je tih zaštitnih mjera osigurati da se razina zaštite fizičkih osoba u skladu s GDPR-om ne ugrozi pri prijenosu njihovih osobnih podataka izvan EGP-a i da ispitanici uživaju razinu zaštite koja je u osnovi istovjetna onoj koja se jamči u EU-u GDPR-om.¹⁷
13. U skladu s nedavnom sudskom praksom Suda EU-a¹⁸, odgovornost je javnog tijela prenositelja u državi članici da, ako je potrebno uz pomoć javnog tijela primatelja, procijeni poštuje li se razina zaštite koja se zahtijeva pravom EU-a u trećoj zemlji kako bi se utvrdilo može li se popis zaštitnih mjera koji je uključen u međunarodni sporazum poštovati u praksi, uzimajući u obzir moguće prepreke koje proizlaze iz zakonodavstva treće zemlje u pogledu usklađenosti s tim zaštitnim mjerama.
14. U tom pogledu treba napomenuti i da se, kako bi se osigurale zaštitne mjere navedene u ovim smjernicama, međunarodni sporazumi mogu temeljiti na već postojećim elementima nacionalnog prava treće zemlje ili internim pravilima / regulatornom okviru međunarodne organizacije.

2.1 Svrha i područje primjene

¹⁴ Vidjeti Smjernice EDPB-a 3/2018 o teritorijalnom području primjene GDPR-a, str. 23.

¹⁵ U članku 44. GDPR-a navodi se sljedeće: *Sve odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se kako bi se osiguralo da se ne ugrozi razina zaštite pojedinaca zajamčena ovom Uredbom.*

¹⁶ Sud EU-a, 16. srpnja 2020., presuda u predmetu C-311/18, Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Ltd i Maximilliana Schremsa („Schrems II“).

¹⁷ Sud EU-a, 16. srpnja 2020., presuda u predmetu C-311/18, Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Ltd i Maximilliana Schremsa („Schrems II“), t. 105.

¹⁸ Isto.

15. U međunarodnim bi sporazumima trebalo definirati njihovo područje primjene, a njihove bi svrhe trebalo izričito i konkretno utvrditi. Nadalje, njima bi se trebale jasno navesti kategorije osobnih podataka na koje se odnose i vrstu obrade osobnih podataka koji se prenose i obrađuju u skladu sa sporazumom.

2.2 Definicije

16. Međunarodni sporazumi trebali bi sadržavati definicije osnovnih koncepata i prava povezanih s osobnim podacima u skladu s GDPR-om koji su mjerodavni za predmetni sporazum. Na primjer, takvi bi sporazumi trebali, ako se na njih upućuje, sadržavati sljedeće važne definicije: „osobni podaci“, „obrada osobnih podataka“, „voditelj obrade podataka“, „izvršitelj obrade podataka“, „primatelj“ i „osjetljivi podaci“.

2.3 Načela zaštite podataka

17. Međunarodni sporazumi sadržavaju određeni tekst kojim se zahtijeva da obje stranke osiguraju osnovna načela zaštite podataka.

2.3.1 Načelo ograničenja svrhe

18. U međunarodnim sporazumima potrebno je odrediti svrhe u koje će se osobni podaci prenositi i obrađivati, uključujući kompatibilne svrhe za daljnju obradu, te osigurati da se podaci neće dalje obrađivati u nekompatibilne svrhe. Kompatibilne svrhe mogu uključivati pohranu u svrhe arhiviranja u javnom interesu, kao i obradu u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe. Radi veće jasnoće, preporučuje se da se posebne svrhe obrade i prijenosa podataka navedu u samom međunarodnom sporazumu.
19. Kako bi se izbjegao rizik od „preusmjeravanja upotrebe“, u takvim sporazumima trebalo bi odrediti i da se preneseni podaci ne smiju upotrebljavati ni u koju drugu svrhu izuzev onih koje su izričito navedene u sporazumu, osim kako je utvrđeno u stavku u nastavku.
20. Ako obje stranke međunarodnog sporazuma žele dopustiti javnom tijelu primatelju da na drugi kompatibilni način upotrebljava prenesene osobne podatke, javno tijelo primatelj smije ih dalje upotrebljavati samo ako je to u skladu s njihovom izvornom upotrebom i ako je o tome prethodno obaviješteno javno tijelo prenositelj koje se tomu može usprotiviti iz posebnih razloga.

2.3.2 Načelo točnosti i smanjenja količine podataka

21. Međunarodnim se sporazumom mora odrediti da podaci koji se prenose i dalje obrađuju moraju biti primjereni, bitni i ograničeni na ono što je nužno za svrhe u koje se prenose i dalje obrađuju.
22. U praksi je ovo načelo smanjenja količine podataka važno kako bi se izbjegao prijenos osobnih podataka u slučajevima kada su oni neprimjereni ili pretjerani.
23. Štoviše, podaci bi trebali biti točni i ažurni, uzimajući u obzir svrhe u koje se obrađuju. Stoga se međunarodnim sporazumom mora predvidjeti da će stranka prenositelj osigurati točnost i, prema potrebi, ažurnost osobnih podataka koji se prenose na temelju sporazuma. Nadalje, sporazumom treba predvidjeti da ako jedna od stranaka sazna da su preneseni ili se obrađuju netočni ili zastarjeli podaci, o tome mora bez odgode obavijestiti drugu stranku. Naposljetku, sporazumom bi trebalo osigurati da ako se potvrdi da su podaci koji su preneseni ili koji se obrađuju netočni, svaka stranka koja obrađuje podatke mora poduzeti sve razumne mjere kako bi ih ispravila ili obrisala.

2.3.3 Načelo ograničenja pohrane

24. Stranke moraju osigurati da međunarodni sporazum sadržava klauzulu o zadržavanju podataka. Tom bi se klauzulom trebalo posebno odrediti da se osobni podaci ne zadržavaju neograničeno, nego se čuvaju u obliku kojim se omogućuje identifikacija ispitanika samo onoliko dugo koliko je potrebno za svrhu u koju su preneseni i naknadno obrađeni. To može uključivati pohranu onoliko dugo koliko je ona potrebna u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe, pod uvjetom da su uspostavljene odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere za zaštitu prava i sloboda ispitanika, kao što su dodatne tehničke mjere (npr. sigurnosne mjere, pseudonimizacija) i ograničenja pristupa. Ako najdulje razdoblje zadržavanja nije već utvrđeno nacionalnim zakonodavstvom ili internim pravilima / regulatornim okvirom međunarodne organizacije, u tekstu sporazuma trebalo bi utvrditi najdulje razdoblje zadržavanja.

2.3.4 Sigurnost i povjerljivost podataka

25. Stranke bi se trebale obvezati da će osigurati sigurnost i povjerljivost obrade i prijenosa osobnih podataka koje obavljaju.
Stranke bi se posebno trebale obvezati da će uspostaviti odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere za zaštitu osobnih podataka od slučajnog ili nezakonitog pristupa, uništenja, gubitka, izmjene ili neovlaštenog otkrivanja. Te mjere mogu uključivati, na primjer, enkripciju, uključujući tijekom prijenosa, pseudonimizaciju, označavanje informacija kao osobnih podataka prenesenih iz EGP-a, ograničavanje pristupa osobnim podacima, osiguravanje sigurne pohrane osobnih podataka ili provedbu politika osmišljenih kako bi se osiguralo da se osobni podaci održavaju sigurnima i povjerljivima.
Pri određivanju razine sigurnosti trebali bi se uzeti u obzir rizici, najnovija dostignuća i povezani troškovi.
26. Nadalje, međunarodnim se sporazumom može odrediti da će jedna stranka, ako postane svjesna povrede osobnih podataka, što je prije moguće obavijestiti drugu stranku ili druge stranke te upotrijebiti razumna i odgovarajuća sredstva kako bi otklonila povredu osobnih podataka i potencijalne negativne učinke svela na minimum, uključujući obavješćivanjem ispitanika o povredi osobnih podataka, bez nepotrebnog odgađanja, ako je vjerojatno da će povreda osobnih podataka rezultirati visokim rizikom za prava i slobode fizičke osobe. Preporučuje se da se međunarodnim sporazumom definiraju vremenski okvir obavješćivanja o povredi osobnih podataka, kao i postupci obavješćivanja ispitanika.

2.4 Prava ispitanika

27. Međunarodnim sporazumom moraju se osigurati ostvariva i učinkovita prava ispitanika kako je navedeno u članku 46. stavku 1. i uvodnoj izjavi 108. GDPR-a.
28. Prava dostupna ispitanicima, uključujući posebne obveze osiguravanja takvih prava koje su stranke preuzele, trebalo bi navesti u sporazumu. Da bi ona bila djelotvorna, međunarodnim sporazumom moraju se predvidjeti mehanizmi kojima se osigurava njihova primjena u praksi. Štoviše, svaka povreda prava ispitanika mora imati odgovarajući pravni lijek.

2.4.1 Pravo na transparentnost

29. Stranke moraju osigurati da međunarodni sporazum sadržava jasan tekst u kojem se opisuju obveze stranaka u pogledu transparentnosti.

30. Takve obveze trebale bi uključivati, s jedne strane, opću informacijsku obavijest koja sadržava najmanje informacije o tome kako i zašto javna tijela mogu obrađivati i prenositi osobne podatke, relevantnom alatu koji se upotrebljava za prijenos, subjektima kojima se takvi podaci mogu prenijeti, pravima dostupnima ispitanicima i primjenjivim ograničenjima, dostupnim mehanizmima pravne zaštite i podacima za kontakt za podnošenje spora ili zahtjeva.
31. Međutim, važno je podsjetiti na to da za javno tijelo prenositelja neće biti dovoljna opća informacijska obavijest na internetskoj stranici predmetnoga javnog tijela. Javno tijelo prenositelj treba ispitanicima dostaviti pojedinačne informacije u skladu sa zahtjevima obavješćivanja iz članka 13. i 14. GDPR-a¹⁹.

Međunarodnim sporazumom mogu se predvidjeti i neke iznimke od takvih pojedinačnih informacija. Te su iznimke ograničene i trebaju biti u skladu s onima iz članka 14. stavka 5. GDPR-a, na primjer, ako ispitanik već ima informacije ili ako se pružanje takvih informacija pokaže nemogućim ili bi zahtijevalo nerazmjeran napor.

32. Stranke se moraju obvezati da će međunarodni sporazum staviti na raspolaganje ispitanicima na zahtjev i da će na svojim internetskim stranicama objaviti međunarodni sporazum ili relevantne odredbe kojima se predviđaju odgovarajuće zaštitne mjere. U mjeri u kojoj je to potrebno radi zaštite osjetljivih ili drugih povjerljivih informacija, tekst međunarodnog sporazuma može se prikriti prije nego što se njegov primjerak podijeli ili objavi. Ako je to potrebno kako bi se ispitaniku omogućilo razumijevanje sadržaja međunarodnog sporazuma, stranke moraju dostaviti njegov smisleni sažetak.

2.4.2 Prava na pristup, ispravak, brisanje, ograničenje obrade i prigovor

33. Međunarodnim sporazumom trebalo bi se štititi pravo ispitanika na dobivanje informacija o svim osobnim podacima i pristup tim podacima koji se na njega odnose i koji se obrađuju, kao i pravo na ispravak, brisanje i ograničavanje obrade te, prema potrebi, pravo na protivljenje obradi podataka na temelju njegove posebne situacije.
34. U pogledu prava na pristup, međunarodnim sporazumom trebalo bi odrediti da pojedinci u odnosu na javno tijelo primatelja imaju pravo dobiti potvrdu o tome obrađuju li se osobni podaci koji se odnose na njih te, ako je to slučaj, pristup tim podacima, kao i dobiti posebne informacije o obradi, uključujući svrhu obrade, kategorije predmetnih osobnih podataka, primatelje kojima se otkrivaju osobni podaci, predviđeno razdoblje pohrane i mogućnosti pravne zaštite.
35. Sporazumom bi se trebalo nadalje odrediti kada se može pozvati na ta prava i uključiti načine na koje ispitanici mogu ostvariti ta prava pred objema strankama te na koje će stranke odgovoriti na takve zahtjeve. Na primjer, kad je riječ o brisanju, u međunarodnom se sporazumu može navesti da podatke treba izbrisati ako su informacije obrađene nezakonito ili više nisu potrebne u svrhu obrade. Štoviše, međunarodnim sporazumom trebalo bi se utvrditi da će stranke razumno i pravodobno odgovoriti na zahtjeve ispitanika. U međunarodnom sporazumu može se navesti i da stranke mogu poduzeti odgovarajuće korake, kao što je naplata razumnih naknada za pokrivanje administrativnih troškova ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog učestalog ponavljanja.
36. Međunarodnim bi se sporazumom trebala odrediti i obveza javnog tijela prenositelja da nakon prijena osobnih podataka ispitanika, ispitaniku pruži informacije o radnjama poduzetima na njegov zahtjev u skladu s pravima predviđenima međunarodnim sporazumom, bez nepotrebnog odgađanja tako što će se odrediti odgovarajući rok (npr. mjesec dana). Konačno, ako stranke ne poduzmu radnje na zahtjev ispitanika, ispitaniku treba bez odgađanja, tako što će se odrediti odgovarajući rok (npr. rok

---

¹⁹ Vidjeti Smjernice EDPB-a o transparentnosti na temelju Uredbe 2016/679, WP260 rev.01, str. 13. – 22.

od mjesec dana od primitka zahtjeva), pružiti informacije o razlozima za nepoduzimanje radnji te o mogućnosti podnošenja pritužbe i traženja pravnog lijeka.

37. Međunarodnim sporazumom mogu se predvidjeti i iznimke od takvih prava. Na primjer, mogu se predvidjeti iznimke od prava na pristup i brisanje kao što su one iz članka 15. stavka 4. i članka 17. stavka 3. GDPR-a. Slično tome, iznimke od pojedinačnih prava mogle bi se predvidjeti ako se osobni podaci obrađuju u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja, u statističke svrhe ili u svrhe arhiviranja, u mjeri u kojoj je vjerojatno da bi takva prava onemogućila ili ozbiljno ugrozila postizanje tih posebnih svrha te pod uvjetom da su uspostavljene odgovarajuće zaštitne mjere (npr. tehničke i organizacijske mjere, uključujući pseudonimizaciju). Konačno, sporazumom se može predvidjeti da stranke mogu odbiti postupanje po zahtjevu koji je očito neutemeljen ili pretjeran.

2.4.3 Automatizirano pojedinačno donošenje odluka

38. Ako je to relevantno za predmetni sporazum, međunarodni sporazumi trebali bi kao opće načelo sadržavati klauzulu u kojoj se navodi da javno tijelo primatelj neće donijeti odluku isključivo na temelju automatiziranog pojedinačnog donošenja odluka, uključujući izradu profila, koja proizvodi pravne učinke u pogledu predmetnog ispitanika ili na sličan način utječe na tog ispitanika. Ako svrha prijenosa uključuje mogućnost da javno tijelo primatelj donosi odluke isključivo na temelju automatizirane obrade u smislu članka 22. GDPR-a, on bi se smio odvijati samo pod određenim uvjetima utvrđenima međunarodnim sporazumom, kao što je potreba za dobivanjem izričite privole ispitanika. Ako odluka nije u skladu s tim uvjetima, ispitanik bi trebao imati pravo na to da joj ne podliježe. Ako je međunarodnim sporazumom dopušteno automatizirano pojedinačno donošenje odluka, njime bi se u svakom slučaju trebale predvidjeti potrebne zaštitne mjere, uključujući pravo na informiranost o konkretnim razlozima na kojima se temelji odluka i o njejoj logici, pravo na ispravak netočnih ili nepotpunih informacija te pravo na osporavanje odluke i na ljudsku intervenciju.

2.4.4 Pravo na pravnu zaštitu

39. Prava zaštićenih ispitanika moraju biti ostvariva i učinkovita. Stoga ispitanik mora imati pristup pravnoj zaštiti. Različiti primjeri načina pružanja mehanizama pravne zaštite navedeni su u odjeljcima 2.7. i 3. u nastavku.

2.4.5 Ograničenja prava ispitanika

40. Međunarodnim sporazumom mogu se predvidjeti i ograničenja prava ispitanika. Ta bi ograničenja trebala biti u skladu s ograničenjima predviđenima člankom 23. GDPR-a. Takvo ograničenje treba biti nužna i proporcionalna mjera u demokratskom društvu za zaštitu važnih ciljeva od javnog interesa, u skladu s onima navedenima u članku 23. stavku 1. GDPR-a, uključujući prava i slobode drugih, nacionalnu sigurnost, obranu ili sprečavanje, istragu, otkrivanje ili progon kaznenih djela. Ono mora biti predviđeno zakonom ili, u slučaju međunarodnih organizacija, primjenjivim internim pravilima / regulatornim okvirom i valjano je samo dok postoji razlog za ograničenje.

2.5 Ograničenja daljnjeg prijenosa i dijeljenja podataka (uključujući otkrivanje i pristup vlade)

41. Daljnji prijenosi primateljima koji nisu obvezani sporazumom, a koje provodi javno tijelo primatelj ili međunarodna organizacija primateljica trebali bi, u pravilu, biti posebno isključeni međunarodnim sporazumom. Ovisno o predmetu i posebnim predmetnim okolnostima, stranke mogu dopuštanje

daljnjih prijenosa smatrati potrebnim. U tom bi slučaju, pod uvjetom da se poštuje načelo ograničenja svrhe²⁰, međunarodnim sporazumom trebalo predvidjeti da se takvi daljnji prijenosi mogu odviti samo ako je javno tijelo prenositelj dalo svoje prethodno i izričito ovlaštenje, a treće strane primatelji obvežu se da će poštovati ista načela zaštite podataka i zaštitne mjere koje su navedene u međunarodnom sporazumu. To bi trebalo uključivati obvezu da se ispitanicima pruže ista prava i jamstva u pogledu zaštite podataka koja su predviđena međunarodnim sporazumom kako bi se osiguralo da se razina zaštite neće smanjiti ako se podaci dalje prenose.

42. U pravilu bi se iste zaštitne mjere koje se primjenjuju na daljnje prijenose trebale primjenjivati na dijeljenje osobnih podataka unutar iste zemlje, tj. međunarodnim se sporazumom mora isključiti takva daljnja razmjena te bi izuzeća općenito trebala biti dopuštena samo ako je javno tijelo prenositelj dalo prethodno i izričito ovlaštenje, a treće strane primateljice obvežu se da će poštovati načela zaštite podataka i zaštitne mjere koje su uključene u međunarodni sporazum.
43. Preporučuje se da, prije nego što zatraži izričito ovlaštenje javnog tijela prenositelja, javno tijelo primatelj ili međunarodna organizacija primateljica pruži dovoljno informacija o vrsti osobnih podataka koje namjerava prenijeti/dijeliti, razlozima i svrhama zbog kojih smatra da je potrebno prenijeti/dijeliti osobne podatke, kao i, u slučaju daljnjih prijenosa, zemlje ili međunarodne organizacije kojima namjerava dalje prenositi osobne podatke, kako bi javno tijelo prenositelj moglo ocijeniti zakonodavstvo treće zemlje ili, u slučaju međunarodnih organizacija, ocijeniti primjenjiva interna pravila / regulatorni okvir.
44. U slučajevima kada je potrebno dopustiti dijeljenje osobnih podataka s trećom stranom u istoj zemlji u kojoj se nalazi javno tijelo primatelj ili druga međunarodna organizacija, dijeljenje bi se moglo dopustiti u posebnim okolnostima ili uz prethodno i izričito ovlaštenje javnog tijela prenositelja ili sve dok postoji obvezujuća obveza treće strane primateljice da će poštovati načela i jamstva iz međunarodnog sporazuma.
45. Nadalje, međunarodnim bi se sporazumom mogle odrediti iznimne okolnosti u kojima bi se daljnje dijeljenje moglo odvijati bez prethodnog ovlaštenja ili prethodno navedenih obveza u skladu s odstupanjima iz članka 49. GDPR-a, na primjer kada bi to konkretno dijeljenje bilo potrebno da bi se zaštitili vitalni interesi ispitanika ili drugih osoba ili kada bi bilo potrebno za postavljanje, ostvarivanje ili obranu pravnih zahtjeva. Takve iznimne okolnosti mogle bi nastati i ako je daljnje dijeljenje potrebno u skladu s pravom stranke primateljice, prema potrebi za izravno povezane istrage / sudske postupke.
46. U slučajevima navedenima u prethodnom stavku, međunarodnim se sporazumom trebaju jasno navesti posebne i iznimne okolnosti pod kojima je takvo dijeljenje podataka dopušteno. Javno tijelo primatelj ili međunarodna organizacija primateljica isto bi tako trebali biti obvezni obavijestiti javno tijelo prenositelja prije dijeljenja i uključiti informacije o podijeljenim podacima, trećoj strani primateljici i pravnoj osnovi za dijeljenje. Javno tijelo prenositelj bi sa svoje strane trebalo voditi evidenciju takvih obavijesti javnog tijela primatelja ili međunarodne organizacije primateljice te na zahtjev svojem nadzornom tijelu dostaviti te informacije. Ako bi pružanje takve obavijesti prije dijeljenja utjecalo na obveze povjerljivosti predviđene zakonom, npr. obvezu očuvanja povjerljivost istrage, posebne informacije trebaju se pružiti što je prije moguće nakon dijeljenja. U tom slučaju tijelu prenositelju trebalo bi u pravilnim vremenskim razmacima dostavljati opće informacije o vrsti zahtjeva zaprimljenih tijekom određenog razdoblja, uključujući informacije o kategorijama traženih podataka, tijelu koje je podnijelo zahtjev i pravnoj osnovi za otkrivanje.

---

²⁰ Vidjeti prethodno pod 2.3.1.

47. U svim prethodno navedenim scenarijima međunarodnim sporazumom trebalo bi samo dopustiti otkrivanje osobnih podataka drugim tijelima javne vlasti u trećoj zemlji javnog tijela primatelja koje ne prelazi ono što je potrebno i razmjerno u demokratskom društvu za zaštitu važnih ciljeva od javnog interesa u skladu s onima navedenima u članku 23. stavku 1. GDPR-a i u skladu sa sudskom praksom Suda EU-a. Kako bi se procijenio mogući pristup tijela javnih vlasti trećih zemalja u svrhu nadzora, tijelo javne vlasti prenositelj trebalo bi uzeti u obzir elemente na koje se podsjeća četirima europskim temeljnim jamstvima²¹. Oni uključuju dostupnost učinkovitog pravnog lijeka ispitanicima u trećoj zemlji javnog tijela primatelja ako tijela javne vlasti pristupaju njihovim osobnim podacima.²² U slučaju prijenosa međunarodnim organizacijama, svaki takav pristup mora biti u skladu s međunarodnim pravom i ne smije dovoditi u pitanje posebno povlastice i imunitete međunarodne organizacije.
48. Ovisno o predmetnom slučaju, može biti korisno zahtijevati da se u međunarodni sporazum uključi prilog u kojem će biti navedeni zakoni kojima se uređuje daljnje dijeljenje s drugim javnim tijelima, uključujući u svrhu nadzora u zemlji odredišta. O svim promjenama tog priloga trebalo bi obavijestiti stranku prenositeljicu u utvrđenom roku.

2.6 Osjetljivi podaci

49. Ako se međunarodnim sporazumom predviđa prijenos osjetljivih osobnih podataka u smislu članka 9. stavka 1. GDPR-a, trebalo bi uključiti dodatne zaštitne mjere za rješavanje specifičnih rizika koje će provoditi javno tijelo primatelj ili međunarodna organizacija primateljica. One bi, na primjer, mogle uključivati ograničenja kao što su ograničenja pristupa, ograničenja svrha u koje se informacije mogu obrađivati, ograničenja daljnjih prijenosa itd. ili posebne zaštitne mjere, npr. dodatne sigurnosne mjere koje zahtijevaju specijalizirano osposobljavanje za osoblje kojem je dopušten pristup informacijama.

2.7 Mehanizmi pravne zaštite

50. Kako bi se zajamčila ostvariva i učinkovita prava ispitanika, međunarodnim se sporazumom mora predvidjeti sustav koji ispitanicima omogućuje da imaju koristi od mehanizama pravne zaštite i nakon što su njihovi podaci preneseni u zemlju izvan EGP-a ili međunarodnoj organizaciji. Tim mehanizmima pravne zaštite mora se osigurati pravna zaštita pojedincima na koje utječe nesukladnost s odredbama odabranog instrumenta, stoga i mogućnost da ispitanici čiji su osobni podaci preneseni iz EGP-a podnesu pritužbe na takvu nesukladnost i da se te pritužbe riješe. Konkretno, ispitaniku se mora osigurati učinkovit način podnošenja pritužbe javnim tijelima koja su stranke međunarodnog sporazuma i (izravno ili nakon što su se obratili relevantnoj stranci) neovisnom mehanizmu nadzora. Štoviše, u načelu bi trebao biti dostupan pravni lijek.
51. Prvo, javno tijelo primatelj trebalo bi se obvezati na uspostavu mehanizma za učinkovitu i pravodobnu obradu i rješavanje pritužbi ispitanika u pogledu usklađenosti s dogovorenim mjerama za zaštitu podataka. Nadalje, ispitanicima bi trebalo pružiti mogućnost dobivanja djelotvorne administrativne pravne zaštite pred neovisnim nadzornim tijelom, uključujući, ako je dostupno, neovisno nadležno tijelo za zaštitu podataka²³.
52. Drugo, sporazumom bi se trebao omogućiti pravni lijek, uključujući naknadu materijalne i nematerijalne štete nastale uslijed nezakonite obrade osobnih podataka. Ako ne postoji mogućnost osiguravanja djelotvorne sudske zaštite, primjerice zbog ograničenja u domaćem pravu ili posebnog statusa javnog tijela primatelja, npr. međunarodnih organizacija, međunarodnim sporazumom moraju

²¹ Vidjeti Preporuke EDPB-a 02/2020 o europskim temeljnim jamstvima za mjere nadzora.

²² Vidjeti Preporuke EDPB-a 02/2020, jamstvo D, str. 13. i dalje.

²³ Vidjeti i odjeljak 2.8. o mehanizmu nadzora.

se predvidjeti alternativne zaštitne mjere. Tim alternativnim zaštitnim mjerama ispitaniku se moraju pružiti jamstva koja su u osnovi istovjetna onima koja se zahtijevaju člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (Povelja EU-a)²⁴.

53. U tom bi se slučaju međunarodnim sporazumom mogla uspostaviti struktura koja ispitaniku omogućuje da ostvari svoja prava izvan sudova, primjerice neformalnim sudskim, obvezujućim mehanizmima kao što su arbitraža ili alternativni mehanizmi rješavanja sporova poput mirenja, kojima bi se jamčilo neovisno preispitivanje i obvezivalo javno tijelo primatelja²⁵. Nadalje, javno tijelo koje prenosi osobne podatke moglo bi se obvezati da će biti odgovorno za naknadu štete nastale uslijed nezakonite obrade osobnih podataka koja se dokazuje neovisnim preispitivanjem. Iznimno bi se sporazumom mogli uspostaviti drugi jednako neovisni i učinkoviti mehanizmi pravne zaštite, primjerice učinkoviti mehanizmi pravne zaštite koje provode međunarodne organizacije.
54. Za sve prethodno navedene mehanizme pravne zaštite međunarodni bi sporazum trebao sadržavati obvezu stranaka da se međusobno obavješćuju o ishodu postupka, posebno ako je pritužba pojedinca odbačena ili nije riješena.
55. Mehanizam pravne zaštite mora se kombinirati s mogućnošću da javno tijelo prenositelj suspendira ili prekine prijenos osobnih podataka prema međunarodnom sporazumu ako stranke ne uspiju riješiti spor mirnim putem, sve dok ne bude smatralo da je javno tijelo primatelj to pitanje riješilo na zadovoljavajući način. Takva suspenzija ili prekid, ako se provede, moraju biti popraćeni obvezom javnog tijela primatelja da vrati ili obriše osobne podatke. Javno tijelo prenositelj mora nadležno nacionalno nadzorno tijelo obavijestiti o suspenziji ili prekidu.

---

²⁴ Sud EU-a, 16. srpnja 2020., presuda u predmetu C-311/18, Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Ltd i Maximilliana Schremsa („Schrems II”), t. 96., 186. i dalje.

²⁵ Sud EU-a, 6. listopada 2015., presuda u predmetu C-362/14, Maximillian Schrems protiv Data Protection Commissioner („Schrems”), t. 41. i 95.; Sud EU-a, 16. srpnja 2020., presuda u predmetu C-311/18, Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Ltd i Maximilliana Schremsa („Schrems II”), t. 186., 187., 189., 195. i dalje.

2.8 Mehanizmi nadzora

56. Kako bi se osiguralo da su sve obveze koje proizlaze iz međunarodnog sporazuma ispunjene, međunarodnim sporazumom mora se predvidjeti neovisan nadzor kojim će se pratiti pravilna primjena sporazuma i zadiranja u prava predviđena sporazumom.
57. Prvo, sporazumom bi se trebao predvidjeti unutarnji nadzor kojim će se osiguravati usklađenost sa sporazumom. Svaka stranka sporazuma trebala bi provoditi redovite unutarnje provjere uspostavljenih postupaka i učinkovite primjene zaštitnih mjera predviđenih sporazumom. Redovitim unutarnjim provjerama trebale bi se provjeriti i sve promjene u zakonodavstvu kojima bi se stranku ili stranke spriječilo da djeluje ili djeluju u skladu s načelima zaštite podataka i zaštitnim mjerama iz međunarodnog sporazuma. Osim toga, moglo bi se predvidjeti da stranka sporazuma može zatražiti od druge stranke sporazuma da provede takvo preispitivanje. Međunarodnim sporazumom mora se zahtijevati da stranke odgovore na upite druge stranke u pogledu učinkovite provedbe zaštitnih mjera iz sporazuma. Svaka stranka koja provodi preispitivanje trebala bi priopćiti rezultate provjera drugoj stranci (drugim strankama) sporazuma. U idealnom bi slučaju takvu komunikaciju trebalo uputiti i neovisnom mehanizmu nadzora kojim se uređuje sporazum.
58. Osim toga, međunarodni sporazum mora sadržavati obvezu da stranka bez odgode obavijesti drugu stranku ako iz bilo kojeg razloga ne može učinkovito provesti zaštitne mjere iz sporazuma. Za taj slučaj međunarodnim sporazumom mora se predvidjeti mogućnost da javno tijelo prenositelj suspendira ili prekine prijenos osobnih podataka javnom tijelu primatelju na temelju međunarodnog sporazuma sve dok javno tijelo primatelj ne obavijesti javno tijelo prenositelja o tome da je ponovno sposobno djelovati u skladu sa zaštitnim mjerama. Tijelo prenositelj mora obavijestiti nadležno nacionalno nadzorno tijelo o promjeni situacije, kao i o suspenziji prijenosa ili raskidu sporazuma.
59. Drugo, sporazumom se mora predvidjeti neovisan nadzor čija će svrha biti osiguravanje da stranke poštuju odredbe sporazuma. To proizlazi izravno iz Povelje EU-a²⁶ i Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLP)²⁷ u skladu sa sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) i uvjetima utvrđenima u primarnom pravu²⁸, kao i odgovarajućom sudskom praksom.
60. Sud EU-a je od 2015.²⁹ ponovno naglašavao potrebu za uspostavom neovisnog mehanizma pravne zaštite i nadzora.³⁰ Isto tako, ESLJP je u svojim presudama često isticao da svako zadiranje u pravo na

---

²⁶ Članci 7., 8. i 47. Povelje EU-a.

²⁷ Članak 8. EKLP-a.

²⁸ Članak 6. Ugovora iz Lisabona

1. Unija priznaje prava, slobode i načela određena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima od 7. prosinca 2000., kako je prilagođena u Strasbourgu 12. prosinca 2007., koja ima istu pravnu snagu kao Ugovori.

Odredbama Povelje ni na koji se način ne proširuju nadležnosti Unije kako su utvrđene u Ugovorima. Prava, slobode i načela Povelje tumače se u skladu s općim odredbama glave VII. Povelje kojima se uređuje njezino tumačenje i primjena, uzimajući u obzir objašnjenja iz Povelje kojima se određuju izvori tih odredaba.

2. Unija pristupa Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. To pristupanje ne utječe na nadležnosti Unije kako su utvrđene u Ugovorima.

3. Temeljna prava, kako su zajamčena Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i kako proizlaze iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama, čine opća načela prava Unije.

²⁹ Sud EU-a, 6. listopada 2015., presuda u predmetu C-362/14, Maximilian Schrems protiv Data Protection Commissioner („Schrems”), t. 41. i 95.

³⁰ Sud EU-a, 27. srpnja 2017., Mišljenje 1/15 o sporazumu predviđenom između Europske unije i Kanade o prijenosu podataka iz popisa imena zrakoplovnih putnika, 26. srpnja 2017., t. 228. i dalje; Sud EU-a, 30. travnja 2019., Mišljenje 1/17 o sveobuhvatnom gospodarskom i trgovinskom sporazumu između Kanade i Europske unije, t. 190. i dalje.

poštovanje privatnog života kako je utvrđeno u članku 8. EKLJP-a mora podlijegati učinkovitom, neovisnom i nepristranom sustavu nadzora³¹.

61. Sporazum bi se, na primjer, mogao pozvati na nadzor koji provodi nadležno nadzorno tijelo ako takvo tijelo postoji u zemlji javnog tijela koje prima osobne podatke iz EGP-a, čak i ako GDPR-om nije određeno da nadležno nadzorno tijelo mora biti vanjsko nadzorno tijelo. Štoviše, sporazum bi mogao uključivati dobrovoljno obvezivanje strane primateljice na suradnju s nadzornim tijelima EGP-a.
62. U nedostatku nadzornog tijela koje je posebno zaduženo za nadzor zakona o zaštiti podataka u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji, potreba za neovisnim, učinkovitim i nepristranim mehanizmom nadzora mora se ispuniti na drukčiji način. Vrsta uspostavljenog neovisnog mehanizma nadzora može ovisiti o predmetnom slučaju.
63. Sporazumom bi se, primjerice, moglo upućivati na postojeća nadzorna tijela u trećoj zemlji koja nisu nadzorno tijelo u području zaštite podataka. Nadalje, ako se sa strukturnog ili institucijskog stajališta ne može osigurati vanjski neovisni nadzor, npr. zbog povlastica i imuniteta određenih međunarodnih organizacija, nadzor bi se mogao jamčiti funkcionalno autonomnim mehanizmima. Potonje mora biti tijelo koje, iako nije vanjsko tijelo, svoje funkcije obavlja neovisno, tj. bez uputa, s dostatnim ljudskim, tehničkim i financijskim resursima itd. Stranka primateljica obvezana je odlukama nadzornog tijela.

2.9 Klauzula o raskidu

64. Međunarodnim sporazumom trebalo bi predvidjeti da se svi osobni podaci preneseni iz EGP-a u skladu s međunarodnim sporazumom prije njegova djelotvornog raskida nastave obrađivati u skladu s odredbama međunarodnog sporazuma.

---

³¹ ESLJP, 6. rujna 1978., *Klass protiv Njemačke*, t. 55. i 56. Zahtjev koji potječe od ESLJP-a primjenjuje se i na svako zadiranje u članke 7. i 8. Povelje EU-a jer su, u skladu s člankom 52. stavkom 3. Povelje EU-a, značenje i područje primjene tih temeljnih prava jednaki onima iz članka 8. EKLJP-a.

3. POSEBNE INFORMACIJE O ČLANKU 46. GDPR-A

3.1 Posebne informacije o pravno obvezujućim i provedivim instrumentima – članak 46. stavak 2. točka (a) GDPR-a

65. Člankom 46. stavkom 2. točkom (a) GDPR-a javnim tijelima EGP-a dopušteno je da prijenose javnim tijelima u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji temelje na instrumentima sklopljenima između njih bez prethodnog ovlaštenja nadzornog tijela. Takvi instrumenti moraju biti pravno obvezujući i provedivi. Stoga se u skladu s ovom odredbom mogu koristiti međunarodni ugovori, javnopravni ugovori ili samoizvršni administrativni sporazumi.
66. Svaki pravno obvezujući i provedivi instrument trebao bi obuhvaćati temeljni skup načela zaštite podataka i prava ispitanika kako je propisano GDPR-om.
67. Stranke su obvezne obvezati se na uvođenje dostatnih zaštitnih mjera za prijenos podataka. Kao posljedica toga, u sporazumu bi trebalo utvrditi i način na koji će javno tijelo primatelj primijeniti osnovni skup temeljnih načela zaštite podataka i prava ispitanika na sve prenesene osobne podatke kako bi osiguralo da se ne ugrozi razina zaštite fizičkih osoba u skladu s GDPR-om.
68. Ako ne postoji mogućnost osiguravanja djelotvorne sudske zaštite u pravno obvezujućim i provedivim instrumentima pa se moraju dogovoriti alternativni mehanizmi pravne zaštite, javna tijela EGP-a trebala bi se savjetovati s nadležnim nadzornim tijelom prije sklapanja tih instrumenata.
69. Čak i ako oblik instrumenta nije odlučujući sve dok je pravno obvezujući i provediv, EDPB smatra da bi bilo najbolje uključiti detaljne klauzule o zaštiti podataka izravno u instrument. Međutim, ako to rješenje nije izvedivo zbog posebnih okolnosti, EDPB snažno preporučuje da se u tekst instrumenta uključi barem opća klauzula kojom se načela zaštite podataka izravno utvrđuju, a detaljnije odredbe i zaštitne mjere uključe u prilog instrumentu.

3.2 Posebne informacije o administrativnim dogovorima – članak 46. stavak 3. točka (b) GDPR-a

70. Člankom 46. stavkom 3. točkom (b) GDPR-a predviđeni su i alternativni instrumenti u obliku administrativnih dogovora, npr. memoranduma o razumijevanju, kojim se pruža zaštita putem obveza koje su obje stranke preuzele kako bi njihov zajednički dogovor stupio na snagu.
71. U tom se pogledu člankom 46. stavkom 1. i uvodnom izjavom 108. GDPR-a određuje da se tim dogovorima moraju osigurati ostvariva prava ispitanika i učinkoviti pravni lijekovi. Ako su administrativnim dogovorima koji nisu pravno obvezujući predviđene zaštitne mjere, potrebno je ishoditi ovlaštenje nadležnog nadzornog tijela.
72. Trebalo bi pažljivo procijeniti treba li se koristiti pravno neobvezujućim administrativnim dogovorima kako bi se osigurale zaštitne mjere u javnom sektoru, s obzirom na svrhu obrade i prirodu predmetnih podataka. Ako prava na zaštitu podataka i pravna zaštita za pojedince iz EGP-a nisu predviđeni domaćim pravom treće zemlje ili internim pravilima / regulatornim okvirom međunarodne organizacije, prednost bi trebalo dati sklapanju pravno obvezujućeg sporazuma. Bez obzira na vrstu donesenog instrumenta, postojeće mjere moraju biti učinkovite kako bi se osigurali odgovarajuća provedba, izvršenje i nadzor.
73. U administrativnim dogovorima moraju se poduzeti posebni koraci kako bi se osigurali učinkovita pojedinačna prava, pravna zaštita i nadzor. Konkretno, kako bi se osigurala djelotvorna i provediva

prava, neobvezujući instrument trebao bi sadržavati jamstva javnog tijela koje prima osobne podatke iz EGP-a da su pojedinačna prava u potpunosti propisana njegovim domaćim pravom i da ih pojedinci iz EGP-a mogu ostvarivati pod istim uvjetima kao i građani i rezidenti predmetne treće zemlje. Isto se primjenjuje i ako je pojedincima iz EGP-a dostupna administrativna i sudska zaštita u domaćem pravnom okviru javnog tijela primatelja. Slično tome, međunarodne organizacije trebale bi pružiti jamstva o pojedinačnim pravima propisanim njihovim internim pravilima, kao i dostupne mehanizme pravne zaštite.

74. Ako to nije slučaj, pojedinačna prava trebala bi biti zajamčena posebnim obvezama stranaka, zajedno s postupovnim mehanizmima kako bi se osigurala njihova učinkovitost i pojedincu pružila pravna zaštita. Te posebne obveze i postupovni mehanizmi moraju u praksi omogućiti da se osigura usklađenost s razinom zaštite koja je u osnovi istovjetna onoj koja se u EU-u jamči GDPR-om. Takvi postupovni mehanizmi mogu, na primjer, uključivati obveze stranaka da se međusobno obavješćuju o zahtjevima pojedinaca iz EGP-a i da pravodobno riješe sporove ili zahtjeve.
75. Nadalje, u slučaju da se takvi sporovi ili zahtjevi ne mogu riješiti na sporazuman način između samih stranaka, pojedincu se mora osigurati neovisna i učinkovita pravna zaštita alternativnim mehanizmima, na primjer mogućnošću da pojedinac dobije pravnu zaštitu alternativnim mehanizmom rješavanja sporova, kao što su arbitraža ili mirenje. Takav alternativni mehanizam rješavanja sporova mora biti obvezujući³².
76. Ovisno o predmetnom slučaju, administrativnim bi dogovorom trebalo predvidjeti kombinaciju svih ili nekih prethodno navedenih mjera kako bi se osigurala učinkovita pravna zaštita. Ostale mjere koje nisu uključene u ove smjernice isto bi tako mogle biti prihvatljive ako se njima omogućuje neovisna i učinkovita pravna zaštita.
77. Nadležno nadzorno tijelo preispitat će svaki administrativni dogovor pripremljen u skladu s člankom 46. stavkom 3. točkom (b) GDPR-a pojedinačno za svaki slučaj, nakon čega slijedi relevantni postupak EDPB-a, ako je primjenjivo. Nadležno nadzorno tijelo temeljit će svoje preispitivanje na općim preporukama iz ovih smjernica, ali može zatražiti i više jamstava, ovisno o konkretnom slučaju.

---

³² Sud EU-a, 16. srpnja 2020., presuda u predmetu C-311/18, Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Ltd i Maximilliana Schremsa („Schrems II”), t. 189., 196. i dalje.

4. POSTUPOVNA PITANJA

78. Administrativni dogovori uspostavljeni na temelju članka 46. stavka 3. točke (b) GDPR-a preispitat će se na pojedinačnoj osnovi zbog zahtjeva za ovlaštenjem nadležnog nadzornog tijela koje, u skladu s člankom 46. stavkom 4. GDPR-a, primjenjuje mehanizam konzistentnosti na temelju članka 64. stavka 2. GDPR-a. Pri uključivanju alternativnih mehanizama pravne zaštite u obvezujuće i provedive instrumente u skladu s člankom 46. stavkom 2. točkom (a) GDPR-a, EDPB preporučuje i traženje savjeta od nadležnog nadzornog tijela. EDPB preporučuje da se s nadležnim nadzornim tijelom savjetovanje obavi u ranoj fazi.

Za Europski odbor za zaštitu podataka

Predsjednica

(Andrea Jelinek)